

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 9ης Μαρτίου 2017**

«Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Κατά χρόνο και καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης προς είσπραξη μη καταβληθέντος τέλους για τη χρήση δημόσιου χώρου σταθμεύσεως — Εμπίπτει — Έννοια του όρου “δικαστήριο” — Συμβολαιογράφος ο οποίος εξέδωσε διαταγή εκτέλεσεως επί τη βάσει “εγγράφου το οποίο αποτελεί πλήρη απόδειξη”»

Στην υπόθεση C-551/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το *Orđinski sud u Puli-Pola* (ειρηνοδικείο Pula, Κροατία), με απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 23 Οκτωβρίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

Pula Parking d.o.o.

κατά

Sven Klaus Tederahn,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Pešić, πρόεδρο τμήματος, Α. Prechal, Α. Rosas, C. Toader (εισηγήτρια) και Ε. Jarašiūnas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Μ. Bobek

γραμματέας: Μ. Aleksejev, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Ιουλίου 2016,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Pula Parking d.o.o., εκπροσωπούμενη από τους Μ. Kuzmanović και S.L. Pacheco-Vinković, odvjetnici,
- ο S.K. Tederahn, εκπροσωπούμενος από τον Ε. Zadravec, odvjetnik,
- η Κροατική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Α. Metelko-Zgombić,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους Τ. Henze και Μ. Hellmann,

* Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική.

- η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Schöll,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις C. Cattabriga και S. Ječmenica, καθώς και από τον M. Wilderspin,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Οκτωβρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως επισπευθείσας από την Pula Parking d.o.o. κατά του Sven Klaus Tederahn, με αντικείμενο αίτημα εισπράξεως μη καταβληθέντος τέλους για τη χρήση δημόσιου χώρου σταθμεύσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Νομική βάση του κανονισμού 1215/2012 είναι το άρθρο 67, παράγραφος 4, και το άρθρο 81, παράγραφος 2, στοιχεία α', γ' και ε', ΣΛΕΕ.
- 4 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3, 4, 10, 26 και 34 του κανονισμού 1215/2012 έχουν ως εξής:
 - «(3) Η Ένωση θέτει ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, μεταξύ άλλων διευκολύνοντας την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, ιδίως με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών και εξωδικαστικών αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις.[...]
 - (4) Ορισμένες διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων δυσχεραίνουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Είναι ουσιώδης η θέσπιση διατάξεων σχετικά με την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ώστε να εξασφαλίζεται ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος.
- [...]
- (10) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού πρέπει να καλύπτει όλες τις κύριες αστικές και εμπορικές υποθέσεις εκτός από κάποια σαφώς καθορισμένα ζητήματα [...].
- [...]
- (26) Η αμοιβαία εμπιστοσύνη στην απονομή της δικαιοσύνης στην Ένωση δικαιολογεί την αρχή όπως οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται σε όλα τα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία. Επιπλέον, η σκοπιμότητα να καταστούν οι διασυνοριακές διαφορές λιγότερο χρονοβόρες και δαπανηρές δικαιολογεί την κατάργηση της κήρυξης

εκτελεστότητας πριν από την εκτέλεση στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης. Ως εκ τούτου, η απόφαση που εκδίδεται από τα δικαστήρια κράτους μέλους θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως εάν είχε εκδοθεί στο κράτος μέλος αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

[...]

(34) Θα πρέπει να διασφαλισθεί η συνέχεια μεταξύ της σύμβασης [της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1982, L 388, σ. 1)], του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 [του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1)] και του παρόντος κανονισμού, και γι' αυτό το σκοπό θα πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις. Η ίδια ανάγκη συνέχειας ισχύει και όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης της σύμβασης [της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις] και των κανονισμών που την αντικατέστησαν.»

5 Το κεφάλαιο I του κανονισμού 1215/2012 φέρει τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί». Το κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει το άρθρο 1, παράγραφος 1, που προβλέπει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή την ευθύνη κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας (*acta jure imperii*).»

6 Το άρθρο 2 του ως άνω κανονισμού έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

α) ως “απόφαση” νοείται κάθε απόφαση που εκδίδεται από δικαστήριο του κράτους μέλους, όποια και αν είναι η ονομασία της, π.χ. διάταξη, εντολή, απόφαση ή διαταγή εκτελέσεως, καθώς και κάθε απόφαση για τον προσδιορισμό των δικαστικών εξόδων από το γραμματέα του δικαστηρίου.

[...]»

7 Το άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ο όρος “δικαστήριο” περιλαμβάνει τις ακόλουθες αρχές στο μέτρο που είναι αρμόδιες για ζητήματα που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού:

α) στην Ουγγαρία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (*fizetési meghagyásos eljárás*), τον συμβολαιογράφο (*közjegyző*).

β) στη Σουηδία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (*betalningsföreläggande*) και αρωγής (*handräckning*), την Αρχή αναγκαστικής είσπραξης (*Kronofogdemyndigheten*).»

8 Το άρθρο 66, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται ή καταγράφονται και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίνονται ή συνάπτονται κατά ή μετά την 10η Ιανουαρίου 2015.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 80, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 συνεχίζει να διέπει τις αποφάσεις που εκδίδονται σε αγωγές που ασκήθηκαν, τα δημόσια έγγραφα που εκδόθηκαν ή καταγράφηκαν και τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίθηκαν ή συνήφθησαν πριν από την 10η Ιανουαρίου 2015 και που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.»

Το κροατικό δίκαιο

- 9 Το άρθρο 31 του *Onvršni zakon* (νόμος περί αναγκαστικής εκτελέσεως, *Narodne novine*, br. 112/12, 25/13 και 93/14) προβλέπει τα εξής:

«1) Δυνάμει του παρόντος νόμου, έγγραφα που αποτελούν πλήρη απόδειξη είναι οι λογαριασμοί, [...] τα αποσπάσματα εμπορικών βιβλίων, τα επικυρωμένα ιδιωτικά έγγραφα και οποιοδήποτε έγγραφο θεωρείται ως επίσημο έγγραφο δυνάμει ειδικών διατάξεων. Ο υπολογισμός των τόκων θεωρείται επίσης ως λογαριασμός.

2) Το έγγραφο που αποτελεί πλήρη απόδειξη είναι εκτελεστό αν αναγράφει τα στοιχεία ταυτότητας του δανειστή και του οφειλέτη, καθώς και το αντικείμενο, τη φύση, την έκταση και την ημερομηνία λήξεως της χρηματικής οφειλής.

3) Επιπλέον των διαλαμβανόμενων στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου πληροφοριών, ο λογαριασμός που επιδίδεται σε φυσικό πρόσωπο το οποίο δεν ασκεί καταχωρισμένη δραστηριότητα πρέπει να ενημερώνει τον οφειλέτη ότι, σε περίπτωση μη εκπληρώσεως της χρηματικής οφειλής κατά την ημερομηνία λήξεώς της, ο δανειστής μπορεί να ζητήσει την αναγκαστική εκτέλεση δυνάμει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη.

[...]»

- 10 Κατά το άρθρο 278 του νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως, οι συμβολαιογράφοι αποφαινόμενοι επί των αιτήσεων για την επίσπευση διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάση εγγράφων που αποτελούν πλήρη απόδειξη.
- 11 Κατά το άρθρο 279, παράγραφοι 1 και 3, του νόμου αυτού, κατά τόπον αρμόδιος για να διατάξει την κατά τα ανωτέρω αναγκαστική εκτέλεση είναι ο συμβολαιογράφος στο πεδίο της κατά τόπον αρμοδιότητας του οποίου ευρίσκεται η κατοικία ή η έδρα του καθού η εκτέλεση. Κατά το άρθρο 38 του νόμου αυτού, η εν λόγω κατά τόπον αρμοδιότητα είναι αποκλειστική. Αίτηση εκτελέσεως η οποία υποβάλλεται ενώπιον συμβολαιογράφου ο οποίος δεν είναι κατά τόπον αρμόδιος απορρίπτεται από το δικαστήριο.
- 12 Κατά το άρθρο 282, παράγραφος 3, του εν λόγω νόμου, ο συμβολαιογράφος ενώπιον του οποίου ασκείται εμπροθέσμως παραδεκτή και αιτιολογημένη ανακοπή κατά της διαταγής εκτελέσεως την οποία εξέδωσε διαβιβάζει τον φάκελο, προς διεξαγωγή της διαδικασίας ανακοπής, στο αρμόδιο δικαστήριο, το οποίο εκδικάζει την ανακοπή δυνάμει των άρθρων 57 και 58 του νόμου αυτού.
- 13 Το άρθρο 283, παράγραφος 1, του ίδιου νόμου ορίζει ότι, κατ' αίτηση του επισπεύδοντος, ο συμβολαιογράφος περιάπτει τον εκτελεστήριο τύπο σε αντίγραφο της διαταγής εκτελέσεως την οποία εξέδωσε εφόσον δεν έχει ασκηθεί ανακοπή εντός οκτώ ημερών από την πάροδο της προθεσμίας ασκήσεως ανακοπής.
- 14 Κατά το άρθρο 58, παράγραφος 3, του νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει διαβιβασθεί ο φάκελος της διαταγής εκτελέσεως κατά της οποίας έχει ασκηθεί ανακοπή είναι αρμόδιο να ακυρώσει τη διαταγή αυτή κατά το μέτρο που διατάσσει την εκτέλεση και να κηρύξει άκυρα τα ληφθέντα μέτρα, η δε διαδικασία συνεχίζεται βάσει των κανόνων που ισχύουν για την περίπτωση ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 15 Η Pula Parking, εταιρία που ανήκει στον Δήμο της Pula (Κροατία), είναι αρμόδια, βάσει αποφάσεως του δημάρχου της Pula της 16ης Δεκεμβρίου 2009, όπως τροποποιήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2015, για τη διαχείριση, την επιτήρηση, τη συντήρηση και την καθαριότητα των υποκείμενων σε τέλη δημόσιων χώρων σταθμεύσεως του εν λόγω δήμου, για την είσπραξη του τέλους σταθμεύσεως καθώς και για την εκπλήρωση άλλων συναφών καθηκόντων.
- 16 Στις 8 Σεπτεμβρίου 2010, ο S.K. Tederahn, κάτοικος Γερμανίας, στάθμευσε το όχημά του σε υποκείμενο σε τέλη δημόσιο χώρο σταθμεύσεως του Δήμου της Pula. Η Pula Parking παρέδωσε στον S.K. Tederahn ένα εισιτήριο σταθμεύσεως.
- 17 Βάσει της συμβάσεως σταθμεύσεως στην οποία προσχώρησε με την παράδοση σε αυτόν του εν λόγω εισιτηρίου, ο S.K. Tederahn υποχρεούτο να εξοφλήσει το εισιτήριο αυτό εντός προθεσμίας οκτώ ημερών από της εκδόσεώς του, ενώ μετά το πέρας της προθεσμίας αυτής θα άρχιζαν να τρέχουν τόκοι υπερημερίας.
- 18 Επειδή ο S.K. Tederahn δεν κατέβαλε εμπροθέσμως τα οφειλόμενα ποσά, η Pula Parking υπέβαλε στις 27 Φεβρουαρίου 2015, ενώπιον ενός εδρεύοντος στην Pula συμβολαιογράφου, αίτηση αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη» δυνάμει του άρθρου 278 του νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως.
- 19 Το προσκομισθέν από την Pula Parking «έγγραφο που αποτελεί πλήρη απόδειξη» ήταν ένα επικυρωμένο απόσπασμα των εμπορικών της βιβλίων κατά το οποίο, βάσει του λογαριασμού της 8ης Σεπτεμβρίου 2010, το ποσό των 100 κροατικών κούνα (HRK) (περίπου 13 ευρώ) είχε καταστεί απαιτητό στις 16 Σεπτεμβρίου 2010.
- 20 Βάσει του ως άνω εγγράφου, ο συμβολαιογράφος εξέδωσε διαταγή εκτελέσεως στις 25 Μαρτίου 2015.
- 21 Καθότι ο S.K. Tederahn άσκησε στις 21 Απριλίου 2015 ανακοπή κατά της διαταγής αυτής, η υπόθεση παραπέμφθηκε ενώπιον του *Općinski sud u Puli-Pola* (ειρηνοδικείο Pula, Κροατία) δυνάμει του άρθρου 282, παράγραφος 3, του νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως.
- 22 Στο πλαίσιο της ανακοπής του, ο S.K. Tederahn προέβαλε λόγο ο οποίος αντλούνταν από καθ' ύλην και κατά τόπον αναρμοδιότητα του εκδόντος τη διαταγή εκτελέσεως της 25ης Μαρτίου 2015 συμβολαιογράφου, υποστηρίζοντας ότι αυτός δεν είχε αρμοδιότητα να εκδώσει μια τέτοια διαταγή επί τη βάσει ενός συνταχθέντος το 2010 «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη», εις βάρος Γερμανού υπηκόου ή υπηκόου οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους της Ένωσης.
- 23 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το *Općinski sud u Puli-Pola* (ειρηνοδικείο Pula) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
 - «1) Λαμβανομένης υπόψη της νομικής φύσεως της σχέσεως που υφίσταται μεταξύ των διαδίκων, έχει ο κανονισμός 1215/2012 εφαρμογή εν προκειμένω;
 - 2) Αφορά ο κανονισμός 1215/2012 την αρμοδιότητα των συμβολαιογράφων στη Δημοκρατία της Κροατίας;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του χρονικού πεδίου εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012

- 24 Σχετικά με την προβληθείσα από τον S.K. Tederahn *ratione temporis* αδυναμία εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012 λόγω του ότι η σύμβαση για τη χρήση του χώρου σταθμεύσεως συνήφθη σε χρόνο προγενέστερο της προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ένωση, ήτοι την 1η Ιουλίου 2013, υπενθυμίζεται ότι η Πράξη Προσχωρήσεως ενός νέου κράτους μέλους στηρίζεται κατ' ουσίαν στη γενική αρχή της άμεσης και πλήρους εφαρμογής των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης στο εν λόγω κράτος, παρεκκλίσεις δε επιτρέπονται μόνον κατά το μέτρο που προβλέπονται ρητώς από μεταβατικές διατάξεις (απόφαση της 28ης Απριλίου 2009, Αποστολίδης, C-420/07, EU:C:2009:271, σκέψη 33).
- 25 Σε ό,τι αφορά, ειδικότερα, τον κανονισμό 1215/2012, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο του 66, παράγραφος 1, ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται ή καταγράφονται και στους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίνονται ή συνάπτονται κατά ή μετά τις 10 Ιανουαρίου 2015.
- 26 Εν προκειμένω, η υπόθεση της κύριας δίκης αφορά μεν την είσπραξη μη καταβληθέντος τέλους σταθμεύσεως οφειλόμενου δυνάμει συμβάσεως που είχε συναφθεί πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ένωση, πλην όμως η διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως επισπεύσθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2015, μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού 1215/2012, το δε αιτούν δικαστήριο επιλήφθηκε της διαφοράς της κύριας δίκης στις 21 Απριλίου 2015, οπότε μια αίτηση όπως η επίδικη στην κύρια δίκη εμπίπτει στο χρονικό πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.
- 27 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 33 των προτάσεών του, συνηθίζεται άλλωστε να διέπεται η αναγκαστική εκτέλεση ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων από τους δικονομικούς κανόνες που ίσχυαν κατά τον χρόνο ενάρξεως της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως και όχι από τους δικονομικούς κανόνες που ίσχυαν κατά τον χρόνο συνάψεως της αρχικής συμβάσεως.
- 28 Το συμπέρασμα της σκέψεως 26 της παρούσας αποφάσεως επιβεβαιώνεται και από τη νομολογία του Δικαστηρίου που είχε διαμορφωθεί υπό το καθεστώς της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ως προς την οποία πρέπει, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 34 του κανονισμού 1215/2012, να διασφαλισθεί η συνέχεια στο πλαίσιο της ερμηνείας του άρθρου 66, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού και κατά την οποία μόνη αναγκαία και επαρκής προϋπόθεση προκειμένου να ισχύσει το καθεστώς του εν λόγω κανονισμού για διαφορές με αντικείμενο έννομες σχέσεις γεγεννημένες πριν από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του είναι το να έχει ασκηθεί το ένδικο βοήθημα μετά την ημερομηνία αυτή (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 1979, Sanicentral, 25/79, EU:C:1979:255, σκέψη 6).

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 29 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως την οποία επισπεύδει εταιρία ανήκουσα σε οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης κατά φυσικού προσώπου κατοίκου άλλου κράτους μέλους, με σκοπό την είσπραξη μη καταβληθέντος τέλους για τη χρήση δημόσιου χώρου σταθμεύσεως, του οποίου η εκμετάλλευση έχει εκχωρηθεί στην εταιρία αυτή από τον εν λόγω οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω κανονισμού.

- 30 Η Pula Parking, η Κροατική και η Ελβετική Κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχονται, κατ' ουσίαν, ομοφώνως τον κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 αστικού δικαίου χαρακτήρα της επίμαχης στην κύρια δίκη έννομης σχέσεως.
- 31 Καταρχάς, στο μέτρο που ο κανονισμός 1215/2012 αντικαθιστά τον κανονισμό 44/2001, υπενθυμίζεται ότι η παρασχεθείσα από το Δικαστήριο ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού 44/2001 ισχύει και για τον κανονισμό 1215/2012, στις περιπτώσεις που είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι υπάρχει αντιστοιχία μεταξύ των διατάξεων των δύο αυτών νομοθετημάτων της Ένωσης (απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2016, Schmidt, C-417/15, EU:C:2016:881, σκέψη 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 32 Συναφώς, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012, που επαναλαμβάνει το περιεχόμενο του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001, το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012 αφορά τις «αστικές και εμπορικές υποθέσεις».
- 33 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προς διασφάλιση, στο μέτρο του δυνατού, της ισότητας και της ομοιομορφίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από τον ως άνω κανονισμό για τα κράτη μέλη και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, ο όρος «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως απλή παραπομπή στο εσωτερικό δίκαιο κάποιου από τα οικεία κράτη. Η εν λόγω έννοια πρέπει να θεωρείται ως αυτοτελής έννοια η οποία πρέπει να ερμηνεύεται με γνώμονα, αφενός, τους σκοπούς και το σύστημα του εν λόγω κανονισμού και, αφετέρου, τις γενικές αρχές που απορρέουν από το σύνολο των εθνικών εννόμων τάξεων (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 2015, Aannemingsbedrijf Aertssen και Aertssen Terrassements, C-523/14, EU:C:2015:722, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Προκειμένου να κριθεί αν μια διαφορά εμπίπτει ή όχι στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012, πρέπει να ταυτοποιηθεί η υφιστάμενη μεταξύ των διαδίκων έννομη σχέση και να εξετασθούν η βάση του ασκηθέντος ενδίκου βοηθήματος και ο τρόπος ασκήσεώς του (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 11ης Απριλίου 2013, Sapir κ.λπ., C-645/11, EU:C:2013:228, σκέψη 34, και της 12ης Σεπτεμβρίου 2013, Sunico κ.λπ., C-49/12, EU:C:2013:545, σκέψη 35).
- 35 Εν προκειμένω, όπως επίσης επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 49 έως 51 των προτάσεών του, η διαχείριση των δημοσίων χώρων σταθμεύσεως και η είσπραξη των τελών σταθμεύσεως αποτελούν μια τοπικού ενδιαφέροντος αποστολή, την οποία εκπληρώνει η Pula Parking, επιχείρηση ανήκουσα στον Δήμο της Pula. Πάντως, μολονότι οι εξουσίες της Pula Parking της έχουν απονεμηθεί με πράξη δημόσιας εξουσίας, ούτε ο καθορισμός του μη εξοφληθέντος τέλους σταθμεύσεως, το οποίο έχει συμβατικό χαρακτήρα, ούτε η επίσπευση διαδικασίας για την είσπραξη του τέλους αυτού, η οποία αποσκοπεί στη διαφύλαξη ιδιωτικών συμφερόντων και διέπεται από τις εθνικές διατάξεις του κοινού δικαίου που εφαρμόζονται στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, φαίνονται να απαιτούν την εκ μέρους του Δήμου της Pula ή της Pula Parking ενάσκηση προνομίων δημόσιας εξουσίας.
- 36 Συναφώς, από την ενώπιον του Δικαστηρίου δικογραφία φαίνεται να προκύπτει, πράγμα του οποίου ο έλεγχος επαφίεται πάντως στο αιτούν δικαστήριο, ότι το διεκδικούμενο από την Pula Parking τέλος σταθμεύσεως δεν συνοδεύεται από χρηματικές ποινές που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως απόρροια μιας έχουσας χαρακτήρα δημόσιας εξουσίας πράξεως της Pula Parking και ότι δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα αλλά συνιστά, για τον λόγο αυτό, απλώς το αντάλλαγμα μιας παρασχεθείσας υπηρεσίας.
- 37 Εξάλλου, δεν φαίνεται να προκύπτει ούτε ότι η Pula Parking, παραδίδοντας στους ενδιαφερομένους το εισιτήριο σταθμεύσεως, δημιουργεί υπέρ της εκτελεστό τίτλο, κατά παρέκκλιση από τους κανόνες του κοινού δικαίου, δεδομένου ότι, κατόπιν της παραδόσεως ενός τέτοιου εισιτηρίου σταθμεύσεως, η Pula Parking απλώς περιέρχεται σε θέση, όπως κάποιος που έχει λαμβάνειν βάσει τιμολογίου, να επικαλεσθεί έγγραφο που αποτελεί πλήρη απόδειξη επί τη βάση του οποίου μπορεί να επισπεύσει διαδικασία σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2013, Sunico κ.λπ., C-49/12, EU:C:2013:545, σκέψη 39).

- 38 Εξ αυτού συνάγεται ότι η υφιστάμενη μεταξύ της Pula Parking και του S. K. Tederahn έννομη σχέση πρέπει, καταρχήν, να χαρακτηριστεί ως έννομη σχέση ιδιωτικού δικαίου και εμπίπτει, ως εκ τούτου, στις «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» κατά την έννοια του κανονισμού 1215/2012.
- 39 Υπό το φως του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού εμπίπτει διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσεως την οποία επισπεύδει εταιρία ανήκουσα σε οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης κατά φυσικού προσώπου κατοίκου άλλου κράτους μέλους, με σκοπό την είσπραξη μη καταβληθέντος τέλους για τη χρήση δημόσιου χώρου σταθμεύσεως του οποίου η εκμετάλλευση έχει εκχωρηθεί στην εταιρία αυτή από τον εν λόγω οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον το τέλος δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα αλλά συνιστά απλώς το αντάλλαγμα μιας παρασχεθείσας υπηρεσίας.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 40 Με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός 1215/2012 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι εμπίπτουν στην κατά τον κανονισμό αυτό έννοια του «δικαστηρίου», στο μέτρο που ενεργούν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους εκχωρούνται από το εθνικό δίκαιο στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσεως επί τη βάσει «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη».
- 41 Η Pula Parking και η Κροατική Κυβέρνηση φρονούν ότι, για τους σκοπούς του κανονισμού 1215/2012, πρέπει να προσδοθεί στον όρο «δικαστήριο» ευρύ νόημα, ώστε να μπορεί να καλύψει όχι μόνο τα υπό στενή έννοια δικαστήρια, τα οποία ασκούν δικαστικά καθήκοντα, αλλά και τους συμβολαιογράφους. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθώς και οι λοιποί κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερόμενοι που υπέβαλαν παρατηρήσεις, πλην της Ελβετικής Κυβερνήσεως που δεν διατυπώνει τις απόψεις της επί του ζητήματος αυτού, εκτιμούν ότι, με την επιφύλαξη της τροποποίησης του κανονισμού, οι συμβολαιογράφοι στην Κροατία δεν μπορούν να εξομοιωθούν προς δικαστήριο, κατά την έννοια του κανονισμού, όσον αφορά τις διαδικασίες εκτέλεσεως επί τη βάσει «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη».
- 42 Όπως συνάγεται από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, καθόσον δεν γίνεται παραπομπή στο δίκαιο των κρατών μελών, οι διατάξεις του κανονισμού 1215/2012 πρέπει να ερμηνεύονται αυτοτελώς, λαμβάνοντας υπόψη την όλη οικονομία, τους σκοπούς και το ιστορικό της θεσπίσεως του νομοθετήματος αυτού της Ένωσης (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 7ης Ιουλίου 2016, Hőszi, C-222/15, EU:C:2016:525, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 43 Σχετικά με την όλη οικονομία του κανονισμού 1215/2012, επισημαίνεται ότι ο κανονισμός αυτός παραπέμπει επανειλημμένως στις έννοιες «δικαστήριο», «διεθνής δικαιοδοσία» ή «αγωγές» χωρίς όμως να διατυπώνει τον ορισμό τους.
- 44 Παραδείγματος χάριν, στον τίτλο του κανονισμού 1215/2012 διαλαμβάνεται η «διεθνής δικαιοδοσία», το δε άρθρο του 66, που διέπει το κατά χρόνο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, διευκρινίζει, στην παράγραφό του 1, ότι ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται μόνο στις «αγωγές» που ασκούνται κατά ή μετά τις 10 Ιανουαρίου 2015.
- 45 Στο κεφάλαιο I του κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί», το άρθρο 1, σημείο 1, προβλέπει ότι ο κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού ορίζει την έννοια της «αποφάσεως» ως αναφερόμενη σε κάθε απόφαση που εκδίδεται από δικαστήριο του κράτους μέλους, όποια και αν είναι η ονομασία της αποφάσεως αυτής.

- 46 Το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού απαριθμεί αρχές οι οποίες, στο μέτρο που είναι αρμόδιες για ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω κανονισμού, θεωρούνται ως δικαστήρια, ήτοι, στην Ουγγαρία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής, τους συμβολαιογράφους και, στη Σουηδία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής και αρωγής, τις αρχές αναγκαστικής είσπραξης. Δεδομένου ότι το άρθρο αυτό αφορά ειδικώς τις αρχές τις οποίες απαριθμεί, δεν καλύπτει τους συμβολαιογράφους στην Κροατία. Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι ο κανονισμός 1215/2012 εκδόθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2012, πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ένωση, και ότι οι τεχνικές προσαρμογές του κεκτημένου της Ένωσης αφορούσαν μόνο τις νομικές πράξεις της Ένωσης που είχαν εκδοθεί και δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν από την 1η Ιουλίου 2012.
- 47 Εξάλλου, σε ό,τι αφορά τα καθήκοντα των συμβολαιογράφων, το Δικαστήριο έχει παγίως επισημάνει την ύπαρξη θεμελιωδών διαφορών μεταξύ των δικαστικών και των συμβολαιογραφικών καθηκόντων (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 24ης Μαΐου 2011, Επιτροπή κατά Αυστρίας, C-53/08, EU:C:2011:338, σκέψη 103, της 1ης Οκτωβρίου 2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, σκέψη 47, και της 1ης Φεβρουαρίου 2017, Επιτροπή κατά Ουγγαρίας, C-392/15, EU:C:2017:73, σκέψη 111).
- 48 Διαπιστώνεται ακόμη ότι, σε αντίθεση, παραδείγματος χάριν, με τον κανονισμό (ΕΕ) 650/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, την αποδοχή και εκτέλεση δημόσιων εγγράφων στον τομέα της κληρονομικής διαδοχής και την καθιέρωση ευρωπαϊκού κληρονομητηρίου (ΕΕ 2012, L 201, σ. 107), του οποίου το άρθρο 3, παράγραφος 2, διευκρινίζει ότι ο όρος «δικαστήριο», κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού, περιλαμβάνει όχι μόνο τις δικαστικές αρχές αλλά και όλες τις άλλες αρμόδιες στις υποθέσεις αυτές αρχές που ασκούν δικαστικά καθήκοντα και πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις που απαριθμούνται στην ίδια διάταξη, ο κανονισμός 1215/2012 δεν περιλαμβάνει καμία γενική διάταξη που να έχει τέτοιο αποτέλεσμα.
- 49 Επομένως, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 42 της παρούσας αποφάσεως, στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως η έννοια του «δικαστηρίου» πρέπει να εκτιμηθεί υπό το φως των σκοπών του κανονισμού 1215/2012, την ερμηνεία του οποίου ζητεί το αιτούν δικαστήριο.
- 50 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 4 του εν λόγω κανονισμού, είναι αναγκαία η ενοποίηση των κανόνων συγκρούσεως δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις ώστε να εξασφαλίζεται ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων που εκδίδονται σε κράτος μέλος. Όπως υπενθυμίζει η αιτιολογική σκέψη 26 του κανονισμού, η αρχή αυτή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως δικαιολογείται πρωτίστως από την αμοιβαία εμπιστοσύνη στην απονομή της δικαιοσύνης στην Ένωση.
- 51 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης καθόσον καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 78 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 52 Στο σύστημα του κανονισμού 1215/2012, οι αρχές αυτές συνεπάγονται την αντιμετώπιση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων των δικαστηρίων κράτους μέλους σαν να είχαν εκδοθεί στο κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση.
- 53 Ο κανονισμός 1215/2012, νομική βάση του οποίου είναι το άρθρο 67, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ που αποσκοπεί στη διευκόλυνση της προσβάσεως στη δικαιοσύνη, ιδίως με την αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως των δικαστικών αποφάσεων, επιδιώκει επομένως, στον τομέα της συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, να ενισχύσει το απλουστευμένο και αποτελεσματικό σύστημα των κανόνων συγκρούσεως, καθώς και αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των δικαστικών αποφάσεων, που

- έχει εγκαθιδρυθεί με τα νομοθετήματα των οποίων αποτελεί τη συνέχεια, προκειμένου να διευκολύνει τη δικαστική συνεργασία ως συμβολή στην επίτευξη του ανατεθέντος στην Ένωση σκοπού της δημιουργίας χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, επί τη βάση του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των κρατών μελών (βλ., κατ' αναλογία, στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, απόφαση της 1ης Ιουνίου 2016, Bob-Dogi, C-241/15, EU:C:2016:385, σκέψη 32).
- 54 Επομένως, δεδομένων των σκοπών τους οποίους επιδιώκει ο κανονισμός 1215/2012, η κατ' αυτόν έννοια του «δικαστηρίου» πρέπει να ερμηνευθεί λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να παρασχεθεί στα δικαστήρια των κρατών μελών η δυνατότητα να ταυτοποιήσουν τις αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από δικαστήρια άλλων κρατών μελών ως τέτοιες αποφάσεις και να προβούν, με την επιτασσόμενη από τον κανονισμό αυτό ταχύτητα, στην εκτέλεσή τους. Ειδικότερα, η τήρηση της διαπνέουσας την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού αρχής της αμοιβαίας εμπιστοσύνης προς την απονομή της δικαιοσύνης στα κράτη μέλη της Ένωσης προϋποθέτει ιδίως ότι οι αποφάσεις των οποίων ζητείται η εκτέλεση σε άλλο κράτος μέλος έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας παρέχουσας εγγύα ανεξαρτησίας και αμεροληψίας και συμμορφούμενης προς την αρχή της κατ' αντιμωλίαν διαδικασίας.
- 55 Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από το ιστορικό της θεσπίσεως του κανονισμού 1215/2012. Συναφώς, η πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις [COM(2010) 748 τελικό], περί της αναδιατυπώσεως του κανονισμού 44/2001, προέβλεπε ότι, στο κεφάλαιο I του κανονισμού 1215/2012, με τίτλο «Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί», θα ετίθετο ορισμός της έννοιας «δικαστήριο» κατά τρόπο ώστε η έννοια αυτή να περιλαμβάνει «κάθε αρχή που ορίζεται από κράτος μέλος ως αρμόδια για τις υποθέσεις που εμπίπτουν στο πεδίο του [...] κανονισμού». Ο νομοθέτης της Ένωσης δεν υιοθέτησε όμως την προσέγγιση αυτή.
- 56 Εν προκειμένω, όπως υποστήριξε η Κροατική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι ανήκουν στο συμβολαιογραφικό σώμα δημοσίων λειτουργών, το οποίο διακρίνεται από το δικαστικό σύστημα. Βάσει των διατάξεων του νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως, οι συμβολαιογράφοι είναι αρμόδιοι να αποφαινούνται, με την έκδοση διαταγών, επί των αιτήσεων για την επίσπευση διαδικασίας εκτελέσεως επί τη βάση εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη. Όταν η διαταγή επιδοθεί στον καθού, αυτός μπορεί να ασκήσει ανακοπή. Ο συμβολαιογράφος ενώπιον του οποίου ασκείται εμπροθέσμως παραδεκτή και αιτιολογημένη ανακοπή κατά της διαταγής την οποία εξέδωσε διαβιβάζει τον φάκελο, προς διεξαγωγή της διαδικασίας ανακοπής, στο αρμόδιο δικαστήριο, το οποίο εκδικάζει την ανακοπή.
- 57 Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι η διαταγή εκτελέσεως επί τη βάση «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη» την οποία εκδίδει ο συμβολαιογράφος επιδίδεται στον οφειλέτη μόνο μετά την έκδοσή της, χωρίς να του έχει επιδοθεί η υποβληθείσα ενώπιον του συμβολαιογράφου αίτηση.
- 58 Είναι μιν αληθές ότι ο οφειλέτης έχει τη δυνατότητα να ασκήσει ανακοπή κατά της εκδοθείσας από τον συμβολαιογράφο διαταγής εκτελέσεως και ότι κατά τα φαινόμενα ο συμβολαιογράφος ασκεί τις αρμοδιότητες που του εκχωρούνται στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάση «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη» υπό τον έλεγχο δικαστή, στον οποίο ο συμβολαιογράφος οφείλει να παραπέμψει τις τυχόν προβαλλόμενες αντιρρήσεις, πλην όμως η εκ μέρους συμβολαιογράφου εξέταση στην Κροατία της αιτήσεως για την έκδοση διαταγής εκτελέσεως επί τη βάση ενός τέτοιου εγγράφου δεν διενεργείται κατ' αντιμωλίαν.
- 59 Βάσει του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 1215/2012 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι δεν εμπίπτουν στην κατά τον εν λόγω κανονισμό έννοια του «δικαστηρίου», στο μέτρο που ενεργούν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους εκχωρούνται από το εθνικό δίκαιο στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάση «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη».

Επί των δικαστικών εξόδων

⁶⁰ Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού εμπίπτει διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως την οποία επισπεύδει εταιρία ανήκουσα σε οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης κατά φυσικού προσώπου κατοίκου άλλου κράτους μέλους, με σκοπό την είσπραξη μη καταβληθέντος τέλους για τη χρήση δημόσιου χώρου σταθμεύσεως του οποίου η εκμετάλλευση έχει εκχωρηθεί στην εταιρία αυτή από τον εν λόγω οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον το τέλος αυτό δεν έχει τιμωρητικό χαρακτήρα αλλά συνιστά απλώς το αντάλλαγμα μιας παρασχεθείσας υπηρεσίας.
- 2) Ο κανονισμός 1215/2012 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι δεν εμπίπτουν στην κατά τον εν λόγω κανονισμό έννοια του «δικαστηρίου», στο μέτρο που ενεργούν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους εκχωρούνται από το εθνικό δίκαιο στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάση «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη».

(υπογραφές)